

nogensomhelst Grund til at overføre paa Politivæsenets Omraade. Det har ikke været Regjeringens Tanke med Lovforslaget at forandre den bestaaende Instantsfølge i Politifager: Politimester, Overpolitimester og Justitsminister; dette Forhold har Regjeringen meent skulde være uforandret. Det forekommer mig, at i det Forslag, jeg her omhandler, ligger der en Antydning af et Princip, der sigter til at forandre dette Forhold, og det maa jeg bestemt fraraade. Jeg anbefaler altsaa at stemme imod Udvalgets Forslag under Nr. 18. — Imod Forslagene under Nr. 19—27, begge indbefattede, er der fra min Side ikke Nogetsomhelst at erindre. — I Udvalgets Forslag under Nr. 28 ligger der ganske vist en ikke ringe Forandring. Forslaget gaaer ud paa i et ikke ringe Maal at afvige fra det hos os hidtil gjældende Princip, at ingen Dom i Justits- og Politifager maa eregveres uden Amtmandens Ordre. Jeg indrømmer fuldkomment de Hensigtsmæssighedshensyn, der kunne tale for at afvige fra denne Grundsætning, navnlig i Sager, hvor en kortvarig Fængelsstraf er idømt, og hvor Indbentningen af Amtmandens Resolution kan medføre en uforholdsmæssig Forlængelse af den Vedkommendes Arrestation. Derimod skal jeg henstille til det ærede Udvalg, om der ikke, saafremt dette Forslag vedtages, maatte være Anledning til at gjøre en Tilføining til Paragraphen, hvorved man tilfredse sig, at der umiddelbart efter at Execution har fundet Sted, skeer Indberetning til Amtmanden, for at han i Henseende til det ham paahvilende Tilsyn med Justitiens Pleie kan saavidt muligt blive stillet omtrent paa samme Fod som hidtil. — Imod Udvalgets Forslag under Nr. 29 har jeg heller ikke Noget at erindre. — En væsentlig Forandring er foreslaaet under Nr. 30, hvorved man ganske betydeligt vil indskrænke Appellabiliteten af Politifager til Høiesteret. Det er en Forandring, som jeg for mit Vedkommende kan tiltræde, og som jeg maa ansee for en hensigtsmæssig Forbedring af Lovudkastet. Følgen deraf vil ganske vist blive, at Politifager af den her omhandlede Art for Fremtiden kun meget sjældent ville komme for Høiesteret; men den Omstændighed, at disse Tilfælde ville blive meget sjældne, kan

jeg ikke see indeholder Grund til ikke at give Høiesteret den samme Myndighed, som Lovforslaget har givet Dverretten, nemlig Myndighed til at hjemsende Politifagerne til udføreligere Behandling end den i Lovforslaget indeholdte summariske Procesmaade, naar denne ikke forekommer den overordnede Ret at have tilveiebragt et saadant Grundlag, at Sagen derefter kan paadømmes af den overordnede Instants. Jeg skal derfor henstille til det ærede Udvalg, om der ikke maatte være Anledning til, saafremt Forslaget under Nr. 30 vedtoges, at give Paragraphen en Tilføining, hvoraf det kunde fremgaae, at Høiesteret i de enkelte Tilfælde, hvor denne Slags Sager undtagelsesviis komme for den, skal have samme Bemyndigelse, som Dverretten, til at hjemsende dem, naar den finder, at der ikke er tilveiebragt et tilstrækkeligt Grundlag for Paakjendelsen. — Imod Forslaget under Nr. 31 til § 31 har jeg ingen Indvending at gjøre. Med Hensyn til denne Paragraph gjorde den ærede Ordfører i forrige Møde en Henstilling til mig, hvorvidt det efter Regjeringens Opfattelse vilde være rigtigt og hensigtsmæssigt at paalægge, hvad jeg maaskee med et kort Udtryk maa kalde Flækkerne, af deres egne communale Midler at udrede Udgifterne til Delinqventvæsenet. Det har ikke været min Tanke, og jeg har ikke ved Ordet „Politivæsenet“ forstaaet tillige Delinqventvæsenet. Tanken har kun været, at de Udgifter, som i disse Flækker paa Grund af deres særlig kjøbstadsagtige Forhold maatte medgaae til en større Politistyrke, skulde udredes af dem, da de ikke med Billighed kunne forlanges udredede af Amtsrepartitionssonden, hvis Indtægter kun ere beregnede til at afholde de Udgifter af denne Art af et langt mindre Omfang end dem, som saadanne kjøbstadsagtige Forhold fremkalde. Hvad der altsaa i en saadan Flække maa fordres udover det, der i Almindelighed kræves til Politivæsenets forsvartlige Ordning i Amtsrads kredsen, skal Flækken selv afholde, medens det ikke er Tanken eller Hensigten med den foreslaaede Paragraph at gjøre Forandringer i, hvad der er den gjældende Regel med Hensyn til Delinqventomkostningens Udredelse. Det forekommer mig ikke, at denne